

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/130/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816206256
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8816206256.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochtu a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlaty Šimkovej v spore žalobcu: X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. N. XXX, zast.: JUDr. Martin Šaffa, advokát, Kalinčiakova 2729/10, Vranov nad Topľou proti žalovanej: I. M. a.s., A. Y. V., A. X, S., Y.: XX XXX XXX, o zaplatenie 8.974,37 eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 8C/53/2016-98 z 31.10.2017 takto

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni sumu 737,38Eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 8.237,-Eur od 27.03.2016 do 19.12.2016 a vo výroku o trovách konania s upresníím, že o výške priznanej náhrady trov prvoinštančného konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia označených strán sporu súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

· „Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 737,38€, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 8.237€ od 27.03.2016 do 19.12.2016 a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku

· Konanie v časti o zaplatenie istiny 8.237€, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 737,38€ od 12.12.2015 do 17.08.2016, úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 8.237€ od 12.12.2015 do 11.03.2016 z a s t a v u j e .

· V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

· Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 100%“

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 444, § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 6 - 8 zák. č. 381/2001Z.z., § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP. Výrok o trovách konania ustanoveniami § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobkyni vznikol voči žalovanej nárok na náhradu škody na zdraví. Žalobkyni bol škoda na zdraví spôsobená pri dopravnej nehode dňa 22.10.2014 motorovým vozidlom zn. U. B. EČ: VT-XXXS., ktoré malo uzatvorené povinné zmluvné poistenie

zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovanou. V zmysle § 4 zákona č. 381/2001 Z.z. má poistený právo, aby poisťovateľ - žalovaná, za neho nahradila poškodenému škodu na zdraví. Pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňuje aj sťaženie spoločenského uplatnenia, preto bol nárok uplatnený žalobkyňou dôvodný.

4. Po začatí súdneho konania žalovaná zaplatila žalobkyni uplatnený nárok na náhradu sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 8.237,- eur podľa vypracovaného lekárskeho posudku zo dňa 23.11.2015. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby, súd konanie v tejto časti zastavil. V ďalšom sa súd zaoberal nárokom žalobkyne na úrok z omeškania zo sumy 8.237,- eur a na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastupovaním pri uplatnení sťaženia spoločenského uplatnenia aj s požadovaným úrokom z omeškania z tejto požadovanej sumy.

5. Súd priznal žalobkyni nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.237,- eur, nakoľko mal za preukázané, že žalovaná nesplnila jej peňažný záväzok včas. V zmysle § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z.z. vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť poškodenej úroky z omeškania podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, nakoľko ako poisťovateľ si žalovaná nesplnila povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona. Toto zákonné ustanovenie ukladá žalovanej povinnosť bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jej povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti skončiť prešetrovanie, alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia. Žalobkyňa si u žalovanej uplatnila nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia listom doručeným žalovanej dňa 11.12.2015. Žalovaná neposkytla žalobkyni písomné vysvetlenie dôvodov neposkytnutia poistného v zmysle § 11 ods. 6 písm. b) zákona. Zákonom stanovená 3 mesačná lehota na skončenie prešetrovania alebo na písomné vysvetlenie dôvodov neposkytnutia poistného plnenia uplynula 11.03.2016. V zmysle § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. bola žalovaná povinná poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania, t.j. do 15 dní po uplynutí lehoty 3 mesiacov (11.03.2016 + 15 dní= 26.03.2017). Odo dňa nasledujúceho, teda od 27.03.2017 je žalovaná v omeškaní so zaplatením čiastky 8.237,- eur, preto súd žalobkyni priznal úrok z omeškania zo sumy 8.237,- eur od 27.03.2016 do zaplatenia. Vzhľadom na žalobkyňou požadovaný úrok z omeškania zo sumy 8.237,- eur od dátumu 12.03.2016, súd žalobu v tejto časti (úrok z omeškania od 12.03.2016 do 26.03.2016) zamietol.

6. Podľa § 4 ods. 2 písm. c) zákona č. 381/2001 Z.z. súd považoval za dôvodný aj nárok žalobkyne na náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastupovaním pri uplatnení nárokov na náhradu škody na zdraví. Žalovaná ako poisťovateľ nesplnila povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a), b), lebo neskončila prešetrovania a neoznámila výšku poistného plnenia do 3 mesiacov odo dňa oznámenia škodovej udalosti, ani neposkytla žalobkyni písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré poistné plnenie nebolo poskytnuté. Námitky žalovanej, že prešetrovanie poistnej udalosti nebolo možné ukončiť pre správanie sa žalobkyne, ktorá nepreukázala nárok na náhradu škody, súd nepovažoval za dôvodné. Žalobkyňa spolu s uplatnením nároku na náhradu škody zaslala žalovanej lekársky posudok o sťažení spoločenského uplatnenia zo dňa 23.11.2015 a na výzvu žalovanej doručila aj zdravotnú dokumentáciu týkajúcu sa jej zranení.

7. Účelne vynaložené náklady spojené s právnym zastúpením pri uplatnení nároku na náhradu škody na zdraví činia sumu 737,38 eur. Táto čiastka pozostáva z troch úkonov právnej služby a to prevzatie a príprava zastúpenia (04.11.2015), uplatnenie nárokov na náhradu škody (08.12.2015) a predloženie zdravotnej dokumentácie, preukázanie diagnózy (16.02.2016), jeden úkon po 237,34 eur v zmysle § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. súd priznal nárok na režijný paušál a to za rok 2015 2 x 8,39 eur a za rok 2016 sumu 8,58 eur.

8. Keďže priznané náklady spojené s právnym zastúpením je potrebné hmotnoprávne posúdiť ako príslušenstvo pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, nebolo možné priznať úroky z omeškania z tejto sumy. Nie je možné priznať príslušenstvo z príslušenstva, preto v časti požadovaných úrokov z omeškania zo sumy 737,38 eur súd žalobu zamietol.

9. Súd zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny 8.237€, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 737,38€ od 12.12.2015 do 17.08.2016, úroku z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 8.237€ od 12.12.2015 do 11.03.2016, vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobkyňou.

10. Žalobkyňa zobrala žalobu čiastočne späť ohľadom istiny 8.237,- eur, vzhľadom na konanie žalovanej, ktorá túto čiastku zaplatila žalobkyni po podaní žaloby na súd. Žalovaná tak v tejto časti zavinila zastavenie konania a žalobkyni vznikol podľa § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov konania. V časti žalobkyňou požadovaných úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 737,38 eur od 12.12.2015 do 17.08.2016 a vo výške 5,05 % ročne zo sumy 8.237,- eur od 12.12.2015 do 11.03.2016 bolo konanie zastavené z dôvodu späťvzatia žaloby žalobkyňou bez zavinenia žalovanej a v časti požadovaných úrokov z omeškania zo sumy 737,38 eur od 18.08.2016 do zaplatenia súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, preto súd skonštatoval, že žalobkyňa bola v tejto časti neúspešná, ale išlo len o nepatrný neúspech. S poukazom na § 255 ods. 1 v spojení s § 256 ods. 1 CSP súd zaviazal žalovanú na náhradu trov konania žalobkyne vo výške 100%, keďže neúspech žalobkyne v súdnom konaní bol len nepatrný.

11. Tento rozsudok včas podaným odvolaním čo do vyhovujúceho výroku a výroku o trovách konania napadla žalovaná súdu prvej inštancie vytykajúc nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP). Jej odvolacie námietky možno zhrnúť do nasledovných rovín: (i) úroky z omeškania - odvolateľka mala za to, že pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že nemohla ukončiť prešetrenie uplatneného nároku žalobkyne do troch mesiacov od jeho uplatnenia, lebo dôvodnosť a adekvátnosť všetkých položiek uvedených v lekárskom posudku o SSU z 23.11.2015 nebola jednoznačne preukázaná, pričom žalobkyňa bola zo strany odvolateľky upovedomená o nevyhnutnosti odborného prekonzultovania nárokov uvedených v tomto posudku, teda bolo jej v súlade s § 11 ods. 6 na vec vzťahujúceho sa zákona poskytnuté vysvetlenie k uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti odvolateľky poskytnúť poisťné plnenie; (ii) náhrada účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastupovaním pri uplatňovaní nárokov - ak žalobkyňa využila služby advokáta bez toho, aby v tom čase došlo zo strany odvolateľky k nesplneniu si povinnosti uvedených v § 11 ods. 6 písm. a/ alebo b/ na vec vzťahujúceho sa zákona, či neopravnému odmietnutiu poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnenému kráteniu poskytnutého poisťného plnenia, nie je možné k úhrade týchto nákladov zaviazat poisťovňu a (iii) trovy konania - ak žaloba z dôvodov uvedených v odvolaní pri úrokoch z omeškania bola podaná predčasne, žalobkyňa nemá nárok na náhradu trov konania. Na základe toho navrhla odvolaciemu súdu, aby rozsudok v ňou napadnutej vyhovujúcej časti zmenil a žalobu zamietol, vo výroku o trovách konania zmenil a žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania a súčasne si uplatnila trovy odvolacieho konania.

12. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a uplatnila trovy odvolacieho konania. Poprela, že by jej právnenému zástupcovi bol doručený list o dôvodoch neskončenia prešetrenia poisťnej udalosti, jediným listom bolo vyrozumienie o údajnom poverení znaleckej organizácie na vypracovanie znaleckého posudku, no ku žiadnemu posúdeniu nedošlo, lebo odvolateľka plnila na základe lekárskeho posudku predloženého žalobkyňou v konaní. Náklady spojené s právnym zastúpením by si žalobkyňa nikdy voči odvolateľke neuplatnila, ak by si tá splnila svoje zákonné povinnosti riadne a včas.

13. Ďalšie podania strán dané neboli.

14. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má základné zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na

webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné priznať úspech keďže rozsudok v napadnutej časti je vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP).

15. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

16. Odvolací súd v odvolacom konaní tak posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích námietok v kontexte s namietanými nesprávnymi skutkovými zisteniami a nesprávnym právnym posúdením veci, teda to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (pozri napr. Ústavný súd SR, sp. zn. II.ÚS 78/2005).

17. Žalovaná tvrdí, že na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tu odvolací súd uvádza, že vykonané dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Vyhodnotenie dôkazov súd uvedie v odôvodnení rozsudku. Voľné hodnotenie dôkazov súdom, prirodzene neznamená ľubovôľu hodnotenia. Súd hodnotí jednotlivý dôkaz z hľadiska dôležitosti, zákonnosti a pravdivosti. Po „individuálnej selekcii“ následne súd hodnotí všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

18. Žalovaná ďalej tvrdí, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

19. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalovaná nepredostrela relevantný argument majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie, lebo za splnenie si povinnosti odvolateľky v zmysle § 11 ods. 6 písm. b/ zák. č. 381/2001Z.z. nemožno v žiadnom prípade považovať odvolateľkou e-mailom učené oznámenie právneho zástupcovi žalobkyne z 26.04.2016 o tom, že v súvislosti s riešením žalobkyňou uplatnenej škody na zdraví - sťaženia spoločenského uplatnenia, jeho posúdením poverila znaleckú organizáciu, ak nakoniec odvolateľka aj tak plnila na základe lekárskeho posudku predloženého žalobkyňou bez toho, aby preukázala, že by závery tohto posudku dala skutočne overiť znaleckej organizácii, resp., že nemohla skončiť prešetrovanie v zákonom stanovenej lehote podľa § 11 ods. 6 písm. a/ cit. zák. z dôvodu existencie závažných objektívnych dôvodov, lebo konanie odvolateľky, ako poisťovne disponujúcej obrovskými kvalifikovanými ľudskými zdrojmi, vykazuje znaky nesústredeného, ak nie až obštrukčného konania, a to v snahe prinajmenšom oddialiť plnenie, možno až osobu uplatňujúcu si náhradu škody odradiť od jeho ďalšieho uplatňovania, ak „doklady“ potrebné na ukončenie likvidácie škodovej udalosti si nevyžiadala od žalobkyne naraz, ale na dvakrát, ak navyše ako už bolo vyššie spomenuté, nakoniec plnila na základe lekárskeho posudku predloženého žalobkyňou bez toho, aby preukázala, že jeho závery dala skutočne overiť znaleckej organizácii.

20. Možno teda naproti námietkam odvolateľky uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu (predovšetkým tých, ktoré sú v zhrnuté v odvolaní žalovanej), pričom tak učinil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalovanej, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jej právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jej základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

21. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1, ods. 2 CSP, stotožňujúc sa s dôvodmi v rozhodnutí uvedenými, rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcej žalovanou odvolaním napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

22. Pokiaľ ide i o vecne správny výrok o trovách konania, odvolací súd poukazuje na to, že výrok o nároku na náhradu trov konania musí byť formulovaný tak, že v ňom musí byť uvedené nielen kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania ale musí v ňom byť uvedená aj formulácia, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti (pozri, Najvyšší súd SR, sp. zn. 6Cdo/222/2016). V zmysle uvedeného potom odvolací súd upresnil, kto a ako o výške priznanej náhrady rozhodne.

23. Preto odvolací súd podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP s vyššie uvedeným upresnením potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o trovách prvoinštančného konania.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnej žalobkyni v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnej žalovanej v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

25. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán sporu (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľky, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

26. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).